

ве́сéлїе. Защо́то кога похвалáваме нíе Мъченика, тогáва Бóгъ прославлáєтсѧ, и́ человéцы те се подкáнатъ на добротворéніе, и́ тоги́ба зéмленна та слáва тóлкова не почýтатъ, но же́лáтъ небéсна, и́ приврéменна та ненавидатъ, но вéчна та и́щатъ. Понéже пра́здници те и́ торжествó то побéче за человéческого спасéнїе вы́катъ, добрò и́ прили́чно є́. Но потréбно є́ да празднѹваме каквóто є́ сúгбóдно Бóгъ и́ на сваты́я та мъ. и́ тоги́ба ѻмаме даровáніе ѿ Бóга. И тоги́ва сваты́и є́гѡ съ рáдость прíематъ праздновáніе наше и́ молатсѧ Бóгъ за на́съ. Еко ли празднѹваме каквóто є́ллінни те празднѹвали съ многогадéнїе и́ съ многопитїе, съ и́гры и́ со скéтски пѣсни. Тоги́ва бы́ла сваты́и не прíематъ любéзно празднѹвáніе наше, и́ ко́мъ польза на́мъ; тогѡ рáдитъ сваты́и на казъвахасе, мъчеха и́ оубíваха ги, за да покáжатъ на́мъ каквѡ се нвžдно ѿ хóжда въ цáрство некéсное, и́ съ тра́дъ се спасáка человéкъ. На казокáлиса сваты́и те, обáче се вѣнчали, мъчилисѧ, но се почéли, оубíли ги, но сега вéчиш жи́вѣатъ въ цáрство нб́ное. За ѻмето Хр̄тóво глáдъ и́ жáжда претерпéли на тóя скéтъ, но сега се въ рай насыщéни, каквóто сáмъ Хр̄тóсъ рéче: Блажéни цио сте глáдни и́ жáдни за прáвда, понéже цио да се насытите. Кóлко досáди и́ мъчéніе прíяха тóкмѡ да се не ѿречатъ ѿ ѻмето Хр̄тóво: Но и́ Хр̄тóсъ ѹмъ ворзда́де сторíчна заплáта, наслéдїе цáрство нб́ное, сéкоги да и́матъ рáдость и́ ве́сéлїе. Но да не мníте защо ви лâжемъ, амь да разумéете ѿ днéшнагѡ великомъченика Геóргia, защо ѻстинा ви кáзъвамъ, и́ да чв̄ете и́ да ви́дите какви мъки є́ претерпéлъ за ѻма Хр̄тóко: и́ каквѡ се почéте пéрко ѿ Бóга, а посла ѿ че́ловéцы те; и́ каквѡ за маловрéменное мъчéніе наidé тámѡ вéчное жи́вéніе, и́ не иска́занна рáдость, и́ вѣнчáса съ негnйлъ вѣнéцъ.